Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	10C/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8119212626
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Marek Bujňák
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2020:8119212626.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne mal. I. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX H., zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, so sídlom Slovenská 87, 080 01 Prešov, proti žalovanému D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX R., právne zastúpeného JUDr. Martinom Tobiašom, advokátom, so sídlom Široké 779, 082 37 Široké, o určenie, že žalobkyňa je dedičom po poručiteľke, takto

r o z h o d o l :

I. Určuje, že žalobkyňa mal. I. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX H. je zákonnou dedičkou v III dedičskej skupine po poručiteľke E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H., M. XXXX/XX, zomretej XX.XX.XXXX.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že je dedičkou v III dedičskej skupine po poručiteľke E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H., M. XXXX/XX, zomrelej XX.XX.XXXX. Svoju žalobu odôvodnila tým, že maloletá I. T. bola predbežným opatrením Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17P/63/2014 - 23 zo dňa 01.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.01.2015 zverená do osobnej starostlivosti poručiteľke E.. E. C.. Následne bola maloletá rozhodnutím Okresného súdu Lučenec sp.zn. 17P/63/201-110 zo dňa 28.01.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.02.2016, zverená do pestúnskej starostlivosti E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XX, XXX XX H., zomrelej XX.XX.XXXX v H.. Po smrti E.. E. C. bolo v dedičskej veci dokazovaním zistené, že ako dedička zo zákona v III. skupine prichádza do úvahy aj maloletá I. T., a to z titulu spolužijúcej osoby. V zmysle týchto zistení Okresný súd Prešov prostredníctvom notára JUDr. Vladimíra Čuchtu, povereného Okresným súdom Prešov funkciou súdneho komisára v dedičskej veci po poručiteľke ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov za procesného opatrovníka pre maloletú dedičku I. T.. Uznesením Okresného súdu Prešov prostredníctvom notára JUDr. Vladimíra Čuchtu ako súdneho komisára sp.zn. 26D/621/2018 - 95 zo dňa 16.01.2019 bola účasť maloletej I. T. v dedičskom konaní ukončená. Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že na to, aby mohla maloletá dediť titulom spolužijúcej osoby musia byť kumulatívne splnené podmienky trvania spolužitia v jednej domácnosti minimálne po dobu jedného roka pred smrťou poručiteľky a podmienka starostlivosti o spoločnú domácnosť alebo podmienka odkázanosti výživou na poručiteľa. Súdny komisár ďalej konštatoval, že podmienka odkázanosti výživou nebola v prípade maloletej I. T. naplnená. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 13.05.2019, sp.zn. 26D/621/2018 - 149 zrušil uznesenie sp.zn. 26D/621/2018 - 95 a vrátil vec notárovi ako súdnemu komisárovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd Prešov konštatoval, že za osobu odkázanú výživou na poručiteľa možno považovať aj osoby zverené poručiteľovi do pestúnskej starostlivosti. Zároveň však ďalej uviedol, že medzi účastníkmi dedičského konania je sporná skutková

stránka veci a to zistenie konkrétnych okolností akou mierou sa poručiteľka nebohá E.. E. C. podieľala na výžive maloletej I. T.. Okresný súd Prešov prostredníctvom súdneho komisára odkázal v zmysle § 194 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku opatrovníka maloletej I. T. na podanie žaloby na Okresný súd Prešov o určenie, že maloletá je dedičom po poručiteľke. Maloletá I. bola v osobnej starostlivosti poručiteľky od jedného a pol roku svojho veku. Poručiteľka sa o maloletú vždy riadne starala a poskytovala jej adekvátnu starostlivosť, čo potvrdzujú správy podané súdu vo veciach maloletých detí, ktoré podal v zmysle § 44a zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle zákonných ustanovení tak bol preverený výkon a kvalita pestúnskej starostlivosti. Z podaných správ jasne vyplýva, že poručiteľka poskytovala maloletej riadnu starostlivosť po všetkých stránkach. Zároveň poručiteľka spravovala majetok maloletej, nakoľko jej táto povinnosť vyplývala z § 45 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Za jedinú formu príjmu možno u maloletej považovať opakovaný príspevok dieťaťu, ktorý jej bol priznaný v zmysle § 5 zákona č. 627/2005 Z. z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa, vo výške 138,13 eura mesačne v období od 01.01.2015 do 31.08.2017 a 139,09 eura mesačne v období od 01.09.2017 do 30.04.2018. V zmysle § 5 ods. 1 hore uvedeného zákona je opakovaný príspevok dieťaťu určený na podporu uspokojovania potrieb dieťaťa, najmä na úhradu nákladov na výživu, výchovu, vzdelávanie a bývanie. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately konštatuje, že tento príspevok bol poručiteľkou využitý účelne. Maloletá počas trvania pestúnskej starostlivosti navštevovala predškolské zariadenie na ulici M. č. XX H., kde jej poručiteľka hradila stravné a školné vo výške 51 eur mesačne. Zároveň poručiteľka hradila maloletej lieky, nakoľko mala diagnostikovanú chronickú bronchitídu, kardiologické ochorenie a vývinovú nezrelosť. Ďalej poručiteľka zabezpečovala maloletej stravu, ošatenie, hygienické potreby, hračky školské potreby a dary čím zabezpečovala maloletej riadny fyzický, rozumový, citový, morálny a sociálny vývin a vývin osobnej integrity. Poručiteľka na pokrytie všetkých potrieb maloletej nepostačoval opakovaný príspevok dieťaťu, ktorý bol maloletej priznaný. Poručiteľka aj z tohto dôvodu poberala počas obdobia trvania pestúnskej starostlivosti rôzne formy štátnych sociálnych dávok, ktoré spoločne so svojim príjmom využívala na hradenie nákladov spojených s riadnou výchovou maloletej I.. Poručiteľka prispievala maloletej I. na výživu vo veľmi výraznej miere, čo potvrdzuje kvalitatívna úroveň poskytnutej pestúnskej starostlivosti. Je dôvodné prezumovať, že v prípade, ak by poručiteľka využívala finančné prostriedky neúčelne, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately by počas návštev v rodine takýto stav konštatovalo a prijalo by príslušné opatrenia, nakoľko by to ohrozovalo zdravý vývin maloletej. V zmysle ust. § 475 ods. 1 OZ v tretej skupine dedia tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a boli odkázaní výživou na poručiteľa, pričom podľa odborného komentára k tomuto ustanoveniu „za osobu odkázanú výživou na poručiteľa sa považuje aj osoba, ktorá nemala vlastný zdroj príjmov na úhradu svojich osobných potrieb a nemala voči nikomu nárok na ich úhradu, poručiteľ jej však dobrovoľne a bezplatne toto plnenie poskytoval. Pôjde zväčša o príbuzných v pobočnej línii, ale aj o známych či priateľov. Patria sem aj osoby zverené poručiteľovi do pestúnskej starostlivosti, prípadne pestún, o ktorého sa poručiteľ staral“ (in. Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomačovič, M. a kol. Občiansky zákonník, I., II. § 1- 88. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015m s, 1656-1658). Podľa rozhodnutia NS ČR (21 Cdo 3233/2009) „Požiadavka odkázanosti dediča výživou na poručiteľa v zmysle ustanovenia § 474 ods. 1 a § 475 ods. 1 Obč. zák. je splnená vždy vtedy, keď poručiteľ, aj bez povinnosti vyplývajúcej zo zákona, buď úplne zabezpečoval pokrytie všetkých potrieb výživy dediča, alebo sa na pokrytí týchto potrieb aspoň významnou mierou podieľal, v druhom z uvedených prípadov nie je rozhodujúce akým spôsobom a z akého (právneho) dôvodu boli pokryté zostávajúce potreby výživy dediča. Otázka „významnosti“ miery, s akou sa poručiteľ podieľal na výžive dediča, je vždy otázkou posúdenia konkrétnych okolností prípadu.“ (Krajčo, J., Občiansky zákonní pre prax Komentár. Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESĽP. Bratislava: EUROUNION, 2015, s. 2056.) Štát, na výživu ktorého má byť dieťa v PS odkázané, prispieva pestúnovi sumou, ktorou nie je možné zabezpečiť dieťaťu všetky jeho vývinové potreby (stravu, ošatenie, školské pomôcky, zdravotnú starostlivosť, záujmové krúžky, voľnočasové aktivity atď.). fyzická osoba, ktorá má záujem stať sa pestúnom, musí v zmysle zákona o SPODaSK, okrem iného, preukázať také majetkové pomery, ktorými dokáže zabezpečiť ekonomickú funkciu rodiny s prijatým dieťaťom. Vyplýva z toho predpoklad štátu, že budúci pestún bude schopný zo svojich príjmov zabezpečiť všetky vývinové potreby dieťaťa tak, ako mu to bude uložené súdom a v rozsahu, v akom by túto povinnosť mali vykonávať rodičia dieťaťa. V opačnom prípade by záujemcovia o pestúnsku starostlivosť neboli povinný predložiť k svojej žiadosti o zapísanie do zoznamu žiadateľov o NRS doklad o majetkových pomeroch na preukázanie primeraného majetkového základu na plnenie

ekonomicko-zabezpečovacej funkcie rodiny, ktorý je jedným z nevyhnutných predpokladov na zapísanie do zoznamu žiadateľov v zmysle § 35 ods. 3 písm. c). zákona SPODaSK.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol, aby súd konanie zastavil, keďže od vydania Uznesenia o ustanovení procesného opatrovníka zo dňa 17.10.2018 došlo k zmene stavu, čo bolo potvrdené aj samotnou zamestnankyňou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov na pojednávaní pred súdnym komisárom dňa 10.01.2019, ktorá uviedla, že „zákonní zástupcovia maloletej I. už aktuálne nie sú v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody.“ V prípade, súd napriek tomu, že došlo k zániku dôvodov pre ustanovenie procesného opatrovníka nezrušil toto procesné opatrovníctvo a ďalej vo veci konal s ustanoveným procesným opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť ustanoviť strane, ktorá nie je spôsobilá samostatne konať pred súdom za procesného opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny. Napriek tomu bol tento maloletej žalobkyni ustanovený za procesného opatrovníka. Úrady práce sociálnych vecí a rodiny od 01.01.2015 nedisponujú právnou subjektivitou. Právna subjektivita prešla z Úradov práce, sociálnych vecí a rodiny na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny. Pokiaľ sa Úrad rozhodol podať túto žalobu, už v úvode tejto žaloby mal uviesť dôvody, pre ktoré má za to, že práve on je povinný a oprávnený podať za maloletú žalobu, a to aj bez toho, aby o tom upovedomil rodičov - zákonných zástupcov maloletej a na základe čoho prevzal právo podať za maloletú žalobu, a to aj s vedomím možného následku v prípade neúspechu žalobkyne v tomto konaní v znášaní trov konania zahŕňajúcich trovy právneho zastúpenia. Práve podaním žaloby bez súhlasu maloletej a bez súhlasu jej rodičov - zákonných zástupcov vystavil Úrad rodičov maloletej tomu, že napriek tomu, že nie sú stranami v tomto konaní budú v konečnom dôsledku znášať pri prípadnom neúspechu trovy konania úspešnej strany. Úrad si pri podaní žaloby zrejme neuvedomil ani to, že podaním žaloby a prípadným rozhodnutím o tejto žalobe, ktoré by bolo v prospech maloletej by vzhľadom na nedostatok veku maloletej došlo k tomu, že v prípade dedenia majetku po poručiteľke by na nadobudnutie tohto majetku bolo potrebné súdne rozhodnutie, ktorým by bol nahradený súhlasný prejav vôle maloletej, samozrejme za účasti rodičov - zákonných zástupcov maloletej a s udržaním ktorého by maloletej nepochybne vznikli nemalé náklady, pričom je otázne, akým spôsobom by došlo k znášaniu týchto nákladov, keďže Úrad by tieto náklady na udržiavanie tohto majetku iste neznášal. Nadobudnutý majetok by kvôli nedostatočnému veku maloletej spravovali jej rodičia, pričom na správu tohto majetku by bolo potrebné uhrádzať náklady s tým spojené, energie, bytový fond, a pod., pričom tu je dôvodná obava, či by k týmto úhradám zo strany rodičov maloletej aj vzhľadom na zistené okolnosti (v konaní o zverení maloletej do pestúnskej starostlivosti) o ich životných podmienkach aj reálne došlo, a či by v konečnom dôsledku nedošlo k vystaveniu maloletej prostredníctvom jej rodičov riziku exekučného konania. K žalobe ďalej uviedol, že Občiansky zákonník v ust. § 475 ods. 1 upravuje dedenie v III. dedičskej skupine, v ktorej sú zahrnutí súrodenci poručiteľa a osoby, ktoré s poručiteľom žili v spoločnej domácnosti aspoň po dobu jedného roka pred jeho smrťou z toho dôvodu, že sa starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázané výživou na poručiteľa - tzv. spolužijúce osoby. Žalobkyňa spĺňa podmienku spolužitia v spoločnej domácnosti po dobu aspoň jedného roka s poručiteľkou, no nespĺňa podmienku odkázanosti výživou na poručiteľku, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby bolo možné hovoriť o tzv. spolužijúcej osobe v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn.: 17P/63/2014 zo dňa 28.01.2016 zverená do pestúnskej starostlivosti E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. XX. Druhým výrokom tohto rozsudku súd rozhodol o povinnosti pestúnky vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu v akom ju vykonávajú rodičia, pričom právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok jej priznal len v bežných veciach. Tretím výrokom tohto rozsudku súd rozhodol o povinnosti rodičov platiť výživné na maloletú. Práve táto vyživovacia povinnosť bola súdom jasne stanovená ako povinnosť rodičov maloletej, ktorá rodičom vyplýva z ust. § 51 zákona o rodine, podľa ktorého súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné, rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali orgánu sociálnoprávnej ochrany detí. Pestún nemá povinnosť dieťaťu, ktoré mu bolo zverené do jeho osobnej starostlivosti prispievať na výživu. Táto povinnosť neprechádza z rodičov dieťaťa na pestúna, nakoľko ide o povinnosť, ktorú majú rodičia dovtedy, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Pestún má povinnosť vo vzťahu k dieťaťu vykonávať „len“ osobnú starostlivosť. Pestún nemá vyživovaciu povinnosť vo vzťahu ku dieťaťu, dokonca zákon o rodine nepožaduje, aby žiadateľ o pestúnsku starostlivosť spĺňal majetkové predpoklady na to, aby mu mohlo byť dieťa zverené do jeho pestúnskej starostlivosti, preto nesúhlasil s výkladom ÚPSVaR uvedeným v žalobe o povinnosti preukázať majetkové predpoklady pestúna, pre účely plnenia vyživovacej povinnosti pestúna voči dieťaťu. Vyživovacia povinnosť k dieťaťu v prípade

zverenia dieťaťa do pestúnskej starostlivosti naďalej ostáva rodičom, ktorí sú navyše v zmysle zákona oprávnení rozhodovať o všetkých ostatných právach dieťaťa, ktoré pestúnovi neboli zverené. Poručiteľka mala ako pestúnka nárok na viaceré sociálne príspevky, či dávky súvisiace so starostlivosťou o maloletú, ktorá jej bola zverená do pestúnskej starostlivosti. Poručiteľke bola zverená maloletá I. do pestúnskej starostlivosti v čase, keď mala maloletá X,X roka. Po zverení maloletej do pestúnskej starostlivosti nastúpila poručiteľka na materskú dovolenku, teda poberala aj materské, ktoré iste účelne využila na starostlivosť o maloletú, avšak zo strany poručiteľky nešlo o plnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletej, nakoľko túto mali a stále aj majú jej rodičia. E. I. bol za trvania pestúnskej starostlivosti medzi ňou a poručiteľkou v zmysle ust. § 627/2005 Z. z. vyplácaný opakovaný príspevok v sume 138,13 eura a neskôr 139,09 eura, ktorý je určený na podporu uspokojovania potrieb dieťaťa, najmä na úhradu nákladov na výživu, výchovu, vzdelávanie a bývanie dieťaťa. Tento príspevok sa udeľuje v prípade, že súdom určené výživné rodičom, ktoré je príjmom dieťaťa je nižší, ako je suma opakovaného príspevku dieťaťu podľa odseku 3 písm. a), teda nižší ako dvojnásobok sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa mesačne. Ak by bola poručiteľka tá, ktorá by mala vyživovaciu povinnosť voči maloletej, príspevok by v zmysle vyššie uvedeného žalobkyni nebol vyplácaný. Vyživovacia povinnosť však prináležala len rodičom žalobkyne. Žalobca nesúhlasil s názorom, že poručiteľka prispievala maloletej na výživu vo veľmi výraznej miere, nakoľko tieto svoje tvrdenia nepodložili žiadnymi relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré by tieto tvrdenia preukazovali. Tvrdenia či dohady Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov o „dôvodnom konštatovaní“ že poručiteľke na pokrytie všetkých potrieb maloletej nemohol postačovať opakovaný príspevok dieťaťu, ktorý bol maloletej poskytovaný štátom nemožno považovať za relevantné. Tieto tvrdenia žalobkyňa, resp. ÚPSVaR Prešov nijako nepreukázali a ide len o akési dohady. V danom prípade ide o maloletú, ktorá v rozhodnej dobe mala 1,5 - 4 roky, pričom výdavky na výchovu, stravu, či zdravotnú starostlivosť pri zdravom dieťati v takomto veku sú iste iné, ako pri dieťati, ktoré navštevuje základnú školu, iné sú pri dieťati navštevujúcom strednú školu a iné pri dieťati navštevujúcom vysokú školu. V konkrétnom prípade preto iste nemožno súhlasiť s „úvahou“ Úradu, že príspevky poskytované dieťaťu v spojení s materským, neskôr rodičovským príspevkom, rodinnými prídavkami a súčasne s príspevkom pre náhradného rodiča /teda štátne dávky v sume cca 534 Eur + materské/ nepostačovali poručiteľke na úhradu výdavkov na maloletú vo veku 1,5 - 4 roky. Požiadavka „odkázanosti dediča výživou na poručiteľa“, ktoré je nevyhnutnou charakteristikou „spoločne žijúcej osoby“ v zmysle Občianskeho zákonníka je splnená len vtedy, ak poručiteľ aj bez povinnosti vyplývajúcej zo zákona buď úplne zabezpečoval pokrytie všetkých potrieb výživy dediča, alebo sa na pokrytí týchto potrieb aspoň významnou mierou podieľal. Otázka „významnosti“ miery, akou sa poručiteľ podieľal na výžive dediča je vždy otázkou posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Nesprávna je aj argumentácia ÚPSVaR Prešov v závere žaloby o tom, že dieťa v pestúnskej starostlivosti je v rozhodujúcej miere odkázané na výživu z príjmu pestúna a nie z príspevkov poskytovaných štátom pri zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, ako aj tvrdenia o tom, že tieto príspevky sami o sebe nepostačujú na pokrytie všetkých potrieb dieťaťa. Žalobkyňa svoje tvrdenia znovu nepodložila žiadnymi listinnými dôkazmi, neuviedla v čom tento príspevok nepostačoval na pokrytie jej potrieb, neuviedla aké výdavky mali byť poručiteľkou vynaložené z jej príjmu na maloletú, v akej sume, kedy a na čo mali byť vynaložené a preto nemožno súhlasiť s tvrdením, že maloletá bola „výživou odkázaná na poručiteľku“. Nakoniec uviedol, že nekorešpondujúci petit so závermi Uznesenia Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 26D/621/2018 zo dňa 13.05.2019, v ktorom bol vyslovený záväzný právny názor súdu.

3. Žalobkyňa v replike uviedla, že rodičia sa o maloletú dlhodobo vôbec nezaujímajú a žiadnym spôsobom sa s ňou nekontaktujú. Je preto názorom ÚPSVaR PO, SPODaSK, že zastupovanie maloletej procesným opatrovníkom, ktorý bol ustanovený pre maloletú v uznesení Okresného súdu Prešov, sp. zn. 26D/621/2018-74 zo dňa 17.10.2018 je v záujme maloletej. ÚPSVaR PO, SPODaSK, bol za procesného opatrovníka v konaní o dedičstve ustanovený na základe vyššie uvedeného uznesenia Okresného súdu Prešov. Konanie o dedičstve je upravené Civilným mimosporovým poriadkom. Zákon predpokladá situácie, kedy je potrebné za maloleté dieťa konať a hoci ono má zákonného zástupcu, ten ho nemôže v konaní alebo pri určitom úkone zastupovať. Kolízny opatrovník je v zmysle ustanovení Zákona o rodine i dôvodovej správy k tomuto zákonu „procesným opatrovníkom ad hoc.“ Funkcia kolízneho opatrovníka sleduje osobitný záujem dieťaťa v jednotlivých konaniach vo veciach maloletých a preto spočíva v povinnosti objektívne chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa. Podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku je hlavným dôvodom zjednotenie pojmovej nejednotnosti pojmu „opatrovník“, ktorý splýval s opatrovníkom podľa hmotného práva. Zároveň je procesný opatrovník súdom ustanovený z dôvodov procesnej ekonómie. V zmysle § 73 ods. 2 písm. i) zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele je Úrad práce, sociálnych

vecí a rodiny orgán, ktorý plní „ďalšie úlohy ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi.“ - pričom zákon sám nielenže odkazuje na Civilný sporový poriadok ako osobitný predpis ale vyjadruje tak aj fakt, že pôsobnosť ÚPSVaR je vymedzená len demonštratívnym výpočtom. Ďalej uviedla, že zákon č. 305/2005 Z. z. o SPODaSK uvádza v § 35 ods. 3 písm. c) povinnosť žiadateľa, ktorý má záujem stať sa pestúnom alebo osvojiteľom, aby predložil doklad o majetkových pomeroch na preukázanie primeraného majetkového základu na plnenie ekonomicko-zabezpečovacej funkcie rodiny. Ak takýto doklad nepredloží, resp. nepreukáže primeraný majetkový základ na plnenie ekonomicko-zabezpečovacej funkcie rodiny, nedôjde ani k zapísaniu FO do zoznamu žiadateľov o osvojenie, resp. pestúnsku starostlivosť. Vzťah dieťaťa a pestúna sa tvorí dávno pred rozhodnutím súdu. Potreba vytvorenia vzťahu v prvom rade vychádza z odborníkmi uznaných vývinových potrieb dieťaťa, ktoré bytostne potrebuje primárnu väzbu na dospelého, aby jeho emocionálny vývin nebol narušený. Preto aj zákon o rodine uprednostňuje NOS a PS pred ústavnou starostlivosťou. Vzťah medzi dieťaťom a budúcim pestúnom môže vzniknúť len na základe zapísania fyzickej osoby, ktorá má záujem stať sa pestúnom, resp. osvojiteľom, do zoznamu žiadateľov o pestúnsku starostlivosť, resp. osvojenie. Pred zapísaním do zoznamu žiadateľov prechádza fyzická osoba najmenej 26-hodinovou prípravou na NRS, na konci ktorej je hodnotená jej spôsobilosť zabezpečiť dieťaťu všetky jeho vývinové potreby, a teda aj schopnosť poskytnúť dieťaťu plnohodnotný a milujúci vzťah. Žiadateľ o PS, právoplatne zapísaný do zoznamu žiadateľov, po svojom súhlase s nadviazaním osobného vzťahu s maloletým dieťaťom, ktorý je výlučne na báze dobrovoľnosti a nemožno ho žiadnym spôsobom vynútiť, vstupuje do interakcie s dieťaťom, a to napr. na pôde centra pre deti a rodiny, pod dohľadom psychológa centra. Interakcia trvá do doby, kým nedôjde aj zo strany dieťaťa k pozitívnemu prijímaniu budúceho potenciálneho pestúna. Interakcia dieťaťa s budúcim pestúnom je v závere, ak dohliadajúci psychológ zhodnotí vzťah ako pozitívne nadviazaný s perspektívou jeho ďalšieho rozvoja, v najlepšom záujme dieťaťa. Aby nedochádzalo k prerušeniu nadviazaného vzťahu, príslušný súd spravidla neodkladným opatrením zveruje dieťa do starostlivosti budúceho pestúna, aby nadviazaný vzťah dostal aj právne zabezpečenie. V prípade, ak je interakcia dieťaťa s budúcim pestúnom neúspešná, psychológ centra neodporučí zveriť dieťa žiadateľovi a k zvereniu do PS nedôjde. Z uvedeného je celkom zrejmé, že inak, ako na báze obojstrannej dobrovoľnosti nemôže pestúnsky vzťah vzniknúť. Nakoniec uviedla, že akékoľvek nadobudnutie majetku (hoci aj napriek potenciálnym výdavkom spojeným s nadobudnutím majetku) postaví maloletú do lepšej situácie než v prípade keby tento majetok nenadobudla kvôli nedostatočnému hájeniu jej záujmov zo strany opatrovníka.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že dôvody na ustanovenie procesného opatrovníka maloletej odpadli, a ÚPSVaR Prešov, nie je subjektom, ktorý má byť v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku za procesného opatrovníka. ÚPSVaR Prešov nesprávne stotožňuje pojmy „procesný opatrovník“ podľa CSP a „kolízny opatrovník“ podľa zákona o rodine. V zmysle zákona o rodine a ustálenej judikatúry je kolíznym opatrovníkom ten, koho v prípade možnej kolízie záujmov maloletého dieťaťa a jeho rodičov ustanovil súd maloletému dieťaťu za zástupcu, ktorý bude maloleté dieťa zastupovať v určitom konaní alebo pri určitom právnom úkone. Kolízny opatrovník je súdom ustanovovaný v konaniach, kde sa upravuje výkon rodičovských práv a povinností, t. j. rozhoduje sa o rozvode manželstva a úprave rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva, ďalej v konaniach o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, do starostlivosti jednému z rodičov, do náhradnej osobnej starostlivosti, o úprave práv a povinností počas trvania manželstva, o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti, o osvojení, o osvojiteľnosti, o nariadení ústavnej starostlivosti, dedičské konanie, konanie o určenie otcovstva, zapretie otcovstva a podobne. V danom prípade však nejde o žiadne z týchto konaní, ale o konanie o dedičstve, v ktorom sa koná o tom, či maloletá je alebo nie je dedičkou. Žalovaný nesúhlasil s argumentom ÚPSVaR Prešov o tom, že „pôsobnosť ÚPSVaR je vymedzená len demonštratívnym výpočtom“ taktiež nemožno súhlasiť, pričom v plnom rozsahu tu odkazujem na odôvodnenie vyjadrenia k žalobe a na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého: „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“ Zákon č. 305/2005 Z. z. v ust. § 73 ods. 2 neuvádza za slovným spojeným „Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny“ slovko najmä, ktoré by iste značilo to, že ide o demonštratívny výpočet. Zákon upravuje pôsobnosť úradov práce, sociálnych vecí a rodiny taxatívne.

5. Súd vykonal dokazovanie listinným dôkazmi a to listom na č.l. 4, Rozsudkom Okresného súdu Lučenec na č.l. 4-5, Uznesením Okresného súdu Lučenec na č.l. 6, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 7-9, Rozsudkom Okresného súdu Lučenec na č.l. 10-13, Uznesením Okresného súdu Lučenec na č.l. 13-14, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 14-17, Rozsudkom Okresného súdu

Lučenec na č.l. 17-20, Uznesením Okresného súdu Lučenec na č.l. 21, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici na č.l. 22-24, Uznesením Okresného súdu Prešov na č.l. 25, Uznesením Okresného súdu Prešov na č.l. 26-27, Odvolaním na č.l. 28-29, Uznesením Okresného súdu Prešov na č.l. 30-33, Uznesením Okresného súdu Prešov na č.l. 34-35, Správou o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch na č.l. 37, Správou v zmysle § 44 a ods. 2 zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele na č.l. 38, Správou v zmysle § 44 a ods. 2 zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele na č.l. 39, Správou na č.l. 40, Správou o zdravotnom stave maloletej na č.l. 41, Žiadosťou o podanie správy - odpoveď na č.l. 42, Vyjadrením žalovaného na č.l. 56-66, Vyjadrením na č.l. 72-73, Vyjadrením žalovaného na č.l. 78-79 a zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 28.01.2016, č.k.. 17P/63/2014 - 110 bola maloletá I. T. zverená do pestúnskej starostlivosti E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XX, XXX XX H..

7. Dňa XX.XX.XXXX E.. E. C. zomrela. Uznesením Okresného súdu Prešov prostredníctvom notára JUDr. Vladimíra Čuchtu ako súdneho komisára zo dňa 16.01.2019, sp.zn. 26D/621/2018 - 95 bola účasť maloletej I. T. v dedičskom konaní ukončená.

8. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 13.05.2019, sp.zn. 26D/621/2018 - 149 zrušil uznesenie sp.zn. 26D/621/2018 - 95 a vrátil vec notárovi ako súdnemu komisárovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí konštatoval, že za osobu odkázanú výživou na poručiteľa možno považovať aj osoby zverené poručiteľovi do pestúnskej starostlivosti. Zároveň uviedol, že medzi účastníkmi dedičského konania je sporná skutková stránka veci a to zistenie konkrétnych okolností akou mierou sa poručiteľka nebohá Mgr. E. C. podieľala na výžive maloletej I. T..

9. Okresný súd Prešov, prostredníctvom súdneho komisára, uznesením zo dňa 02.07.2019, č.k. 26D/621/2018 - 157 odkázal opatrovníka maloletej I. T. na podanie žaloby na Okresný súd Prešov o určenie, že maloletá je dedičom po poručiteľke.

10. Z predložených správ o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch vyplýva, že maloletá žila s nebohou v jednoizbovom byte, ktorý bol vybavený vhodným spôsobom a pôsobil utlnym dojmom. Maloletá mala pestúnku veľmi rada a starostlivosť o maloletú bola hodnotená pozitívne.

11. Podľa správy zo dňa 23.07.2019 boli nebohej poskytované tieto príspevky: Prídavok na dieťa: od 01.01.2015 do 31.12.2017 v sume 23,52 eura mesačne a od 01.01.2018 do 30.04.2018 v sume 23,68 eura mesačne. Opakovaný príspevok náhradnému rodičovi: od 01.02.2018 do 30.04.2018 v sume 176,84 eura mesačne. Rodičovský príspevok pri starostlivosti o zverené dieťa: od 01.08.2015 do 31.08.2015 v sume 203,20 eura, od 01.09.2016 do 30.04.2017 v sume 203,20 eura mesačne, od 01.05.2017 do 31.12.2017 v sume 213,20 eura mesačne a od 01.01.2018 do 31.01.2018 v sume 214,70 eura. Príspevok na starostlivosť o dieťa: od 01.09.2015 do 31.12.2015 v sume 230,- eur mesačne a od 01.01.2016 do 31.08.2016 v sume 280,- eur mesačne. Jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti: od 01.09.2016 do 30.06.2016 v sume 500,- eur. Opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti: od 01.01.2015 do 31.08.2017 v sume 138,13 eur mesačne a od 01.09.2017 do 30.04.2018 v sume 139,09 eura mesačne.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 137 písm. c) CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523137'&ucin-k-dni='30.12.9999'> žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 474 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523474'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a 2 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523474'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak nededia poručiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, poručiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa. Dedičia druhej skupiny dedia rovnakým dielom, manžel však vždy najmenej polovicu dedičstva.

15. Podľa § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb. %2523475'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia v tretej skupine rovnakým dielom poručiteľovi súrodenci a tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

16. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

17. V súdenej veci sa žalobkyňa domáhala určenia, že je dedičom poručiteľky E.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H., M. XXXX/XX, zomretej XX.XX.XXXX, ako dedič z tretej dedičskej skupiny s odkazom na ustanovenie § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523475'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, keďže na podanie žaloby o žiadané určenie bola odkázaná uznesením súdu vydaného prostredníctvom notára JUDr. Vladimíra Čuchtu dňa 02.07.2019 v dedičskom konaní 26D/621/2018, Dnot 175/2018, ktoré sa vedie po poručiteľke práve z dôvodu, že jej dedičské právo založené na inštitúte osoby spolužijúcej, je rozporné. Žalobkyňa má preto naliehavý právny záujem na žiadanom určení, bez ktorého by bolo jej dedičské právo (právo dediť) neisté.

18. Ohľadne nároku na dedenie spolužijúcich osôb musí byť splnená jednak podmienka žitia v spoločnej domácnosti s poručiteľom najmenej rok pred jeho smrťou a ďalšia z dvoch podmienok, že sa starali o spoločnú domácnosť alebo boli výživou odkázaní na poručiteľa. Spornou v danom prípade bola tá skutočnosť, či na strane žalobkyne sú splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to jej spôsobilosť dediť titulom osoby, ktorá žila s poručiteľkou najmenej po dobu jedného roka pred smrťou v spoločnej domácnosti a bola výživou odkázaná na poručiteľa. Žalobkyňa a žalovaný urobili nesporným, že žalobkyňa skutočne žila v byte s poručiteľkou po dobu najmenej jedného roka pred jej smrťou, ale žalovaný rozporoval tvrdenie žalobkyne, že bola odkázaná výživou na poručiteľkou.

19. Súd zhodne so žalobkyňou, ale aj uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 13.05.2019, č.k. 26D/621/2018 - 149 poukazuje na odborný komentár k ust. § 475 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523475'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, podľa ktorého: „za osobu odkázanú výživou na poručiteľa sa považuje aj osoba, ktorá nemala vlastný zdroj príjmov na úhradu svojich osobných potrieb a nemala voči nikomu nárok na ich úhradu, poručiteľ jej však dobrovoľne a bezplatne toto plnenie poskytoval. Pôjde zväčša o príbuzných v pobočnej línii, ale aj o známych či priateľov. Patria sem aj osoby zverené poručiteľovi do pestúnskej starostlivosti, prípadne pestún, o ktorého sa poručiteľ staral" (in: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 1656-1658).

20. Podľa rozhodnutia NS ČR (21 Cdo 3233/2009) „Požiadavka „odkázanosti" dediča „výživou" na poručiteľa v zmysle ustanovenia § 474 ods. 1 a § 475 ods. 1 Obč. zák. je splnená vždy vtedy, keď poručiteľ, aj bez povinnosti vyplývajúcej zo zákona, buď úplne zabezpečoval pokrytie všetkých potrieb výživy dediča, alebo sa na pokrytí týchto potrieb aspoň významnou mierou podieľal; v druhom z uvedených prípadov nie je rozhodujúce akým spôsobom a z akého (právneho) dôvodu boli pokryté zostávajúce potreby výživy dediča. Otázka „významnosti" miery, s akou sa poručiteľ podieľal na výžive dediča, je vždy otázkou posúdenia konkrétnych okolností prípadu." (Krajčo, J., Občiansky zákonní pre prax Komentár. Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESĽP. Bratislava: EUROUNION, 2015, s. 2056).

21. Zo správ o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch vyplynulo, že nebohá sa o žalobkyňu vzorne starala. Medzi nimi sa vytvoril blízky citový vzťah a je podľa súdu nepochybné, že nebohá výrazne prispievala zo svojich príjmov na výživu maloletej, keďže suma, ktorou štát prispieval nebohej (138,13 eura, resp. 139,09 eura) v žiadnom prípade nemohla postačovať na zabezpečenie všetkých potrieb žalobkyne, ako napríklad strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť, voľno časové aktivity. Žalobkyňa bola teda odkázaná aj na príjem nebohej. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 13C/50/2018, kde súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému v tomto konaní uložil povinnosť zdržať sa zásahov do užívania bytu č. 5, nachádzajúceho sa na 3. poschodí, vo vchode č. XX, bytového domu súpisné č. XXXX, postaveného na parcele registra „C" parc. č. XXXXX/X a zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, vedenom katastrálnym

odborom Okresného úradu H., pre okres H., obec H., katastrálne územie H., ktorý užíva maloletá I. T. a žalobkyňa počas starostlivosti o ňu, a to až do právoplatného skončenia dedičského konania po E.. E. C., nar. X.X.XXXX, zomrelej X.X.XXXX, ktoré je vedené na okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26D/621/2018. Predmetné neodkladné opatrenie bolo vydané na návrh G. T., ktorej bola žalobkyni zverená do starostlivosti, pričom podľa uvedeného uznesenia: 5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že po smrti poručiteľky žalovaný - jej brat, neprejavil žiaden záujem o ďalšiu starostlivosť o maloletú I., aj keď mal vedomosť, že E.. E. C. túto milovala ako vlastné dieťa a chcela si ju nezrušiteľne osvojiť". Pretože je sesternicou E.. E. C. (aj žalovaného) a nemala srdce dieťa vrátiť" späť do detského domova, rozhodla sa požiadať o zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti. S maloletou sa dobre poznali, často ju s poručiteľkou navštevovala a vytvorila si k nej citový vzťah. 11. Žalobkyňa považuje za svoju povinnosť" bojovať" za práva maloletej I. T., pretože by si to určite priala aj jej zomrelá pestúnka a vie, že pokiaľ tak neurobí ona, nik maloletej nepomôže. Nesleduje tým žiaden svoj osobný prospech, pretože žiaden osobný prospech (napríklad finančný), zo starostlivosti o maloletú nemôže mať, okrem jej lásky. Nechce, aby sa zničil sen E.. C., že maloletú riadne vychová, že jej dá vzdelanie, lásku, starostlivosť a že ju zabezpečí aj finančne. V tomto naplnení sna E.. C. chce pokračovať. Aj z tohto vyplýva, že nebohá si ku žalobkyni vytvorila blízky citový vzťah, a preto sa súd stotožnil so žalobkyňou, že miera starostlivosti o maloletú, prekračovala bežnú pestúnsku starostlivosť a nebohá sa podieľala na výžive žalobkyne aj svojimi prostriedkami.

22. Súd preto dospel k záveru, že žalobkyňa splnila všetky podmienky, aby mohla byť dedičom po poručiteľke a dedila v III. skupine, a preto návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

23. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že od vydania uznesenia o ustanovení procesného opatrovníka zo dňa 17.10.2018 došlo k zmene stavu, že zákonní zástupcovia maloletej už aktuálne nie sú v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody, súd uvádza, že Okresný súd Prešov, prostredníctvom súdneho komisára, uznesením zo dňa 02.07.2019, č.k. 26D/621/2018 - 157 odkázal opatrovníka maloletej I. T. na podanie žaloby na Okresný súd Prešov o určenie, že maloletá je dedičom po poručiteľke. K zrušeniu procesného opatrovníctva v dedičskom konaní nedošlo, pričom súd nemá oprávnenie preskúmavať predmetné rozhodnutia. Navyše rodičia sa o maloletú dlhodobo vôbec nezaujímajú a žiadnym spôsobom sa s ňou nekontaktujú, čo nepochybne vyplýva aj z toho, že maloletá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti G. T..

24. Pokiaľ ide o žalovaným napádaný petit tak žalobkyňa sa riadila uznesením Okresného súdu, pričom petit bol ňou iba spresnený.

25. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalovanou tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplynula..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.
.
Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).